

Alojz Petrović

(Čepin, 12. svibnja 1936. – Zagreb, 8. rujna. 2021.)

Proslavljeni dvostruki olimpijac Alojz Petrović preminuo je u Zagrebu u 85. godini života.

Nakon završetka osmogodišnje škole u rodnom Čepinu upisao se u gimnaziju „Ivo Lola Ribar“ u Osijeku. Od jeseni 1950. počeo je dolaziti u gimnastičku dvoranu u osječkom Sokolskom domu, gdje je s drugim početnicima, pod vodstvom Stjepana Srdaka i Milana Rusića, i uz veliku volju relativno brzo napredovao.

Prvo značajno natjecanje bilo je državno prvenstvo u Ljubljani 1952. gdje se natjecao u III. razredu omladinaca. Taj prvi nastup nije bio posebno uspješan jer je između 180 natjecatelja zauzeo 123. mjesto. Vidan napredak pokazao je već sljedeće godine, kako u vježbama na spravama, tako i u atletici. Zahvaljujući atletskim disciplinama i napretku u vježbanju na spravama, osvojio je prvo mjesto na državnom prvenstvu u Skoplju, u srpnju 1953. Do sljedeće godine vježbe na spravama je savladao u toj mjeri da je mogao konkurirati u izboru za reprezentaciju Hrvatske u dvoboju protiv Slovenije u kategoriji I. razreda omladinaca. Njegovo napredovanje u vježbama na spravama dalo je prve značajnije rezultate: 1955. u svibnju izabran je u omladinsku reprezentaciju Osijeka, u susretu protiv reprezentacije Aachena (SR Njemačka). Prvo međunarodno natjecanje bilo je uspješno jer je dijelio 4. i 5. mjesto.

Dolaskom u Zagreb na studij u rujnu 1955., pristupio je Partizanu - društvu za tjelesni odgoj Zagreb. S obzirom na dosadašnje uspjehe primljen je u sredinu najboljih gimnastičara Zagreba, Hrvatske, a ujedno i Jugoslavije - Ivana Čakleca, Franje Jurjevića, Dušana Furlana, Antuna Kropivšeka, Ede Mađara, Zvonka Hercega, Marcela Markulina, Anđelka Vrančića i ostalih. Njegov prvi nastup za Partizan Zagreb bio je iste godine u listopadu, u susretu s Berlinom gdje je osvojio 12. mjesto.

Državno prvenstvo u višeboju, u srpnju 1956. u Mariboru, značilo je prekretnicu u njegovoj športskoj karijeri plasmanom na šesto mjesto. Zapaženi rezultat postigao je u slobodnom preskoku preko konja zauzevši 3. mjesto.

Njegovo drugo međunarodno natjecanje, na Međunarodnom turniru u Varšavi 1958., prvo je natjecanje u inozemstvu na kojem je nastupio kao pojedinac, samo u slobodnim sastavima, bez ekipe kao psihološke podrške i osvojio je 10. mjesto. Iste godine, na susretu Rumunjska - Jugoslavija u Bukureštu, osvojio je treće mjesto, dok je na Svjetskom prvenstvu u Moskvi bio 44. Na 3. Kupu Europe 1959. održanom u Kopenhagenu, Petrović je osvojio 23. mjesto u višeboju, te 12.-14. mjesto na preskoku.

Na svojim prvim OI u Rimu zauzeo je 39. mjesto, dok je reprezentacija osvojila deveto mjesto. Na temelju

dotadašnjih rezultata određen je za nastup na 4. Kupu Europe u Luksemburgu 1961. Ovom nastupu prišao je zrelije, jer su sada iza njega bila sva natjecanja najvišeg međunarodnog ranga te je osvojio 13 mjesto u višeboju. Na svjetskom prvenstvu 1962. u Pragu, nedovoljno zaliječen, zauzeo je 68. mjesto. Iste godine nastupio je za reprezentaciju Europe u susretu Europa - Japan. U Dortmundu je bio sedmi, a u Frankfurtu deveti.

Pred OI u Tokiju 1964. na treningu mu je napukla kost na nozi. Prije polaska u Japan skinuo je gips te je ipak nastupio na OI. Reprezentacija je osvojila 11. a Petrović 61. mjesto. Zadnje veliko natjecanje na kojem je nastupio bilo je SP u Dortmundu 1966. na kojem je bio 57.

Osim gimnastikom bavio se i drugim športovima, posebno atletikom i skijanjem, a veliki hobi bilo mu je fotografiranje.

Uz bavljenje športom, uspio je 1966. diplomirati na Građevinskom fakultetu u Zagrebu. Napisao je i autobiografsku knjigu "Gimnastički put od Osijeka, preko Zagreba, do Tokija".

(Željko Iveljić)